

Teresa Claramunt i Creus

Era una treballadora del tèxtil fundadora d'un grup anarquista a Sabadell. Influenciada per Fernando Tarrida de Marmol, participa de la vaga de les 7 setmanes (1883) reivindicant la jornada de les 8 hores. Fundadora de la "Sección de Trabajadores Anarcolectivistas de Sabadell", amb Angeles López de Ayala i Amàlia Domingo, impulsen el 1892 la primera societat feminista espanyola: "Sociedad Autonoma de Mujeres de Barcelona".

Fou detinguda arran les bombes del Liceu (1893) Més tard, per la repression del Procés de Montjuïc,(1896), durant el qual fou colpejada brutalment amb seqüeles de per vida. Malgrat no ésser condemnada per cap delictes, fou desterrada a Anglaterra (1898). Funda la revista EL PRODUCTOR (1901); i participa de les reivindicacions socials de principis del segle XX. Collabora a les revistes: LA TRAMUNTANA; LA REVISTA BLANCA i el diari: EL REBELDE. El 1902 va prendre part dels mitins de solidaritat als vaguistes del metall i amb els de la vaga general de 1902.

Detinguda després de la Setmana Tràgica (1909) i confinada a Saragossa, el 1911 impulsà l'adhesión dels sindicats locals a la CNT i també la vaga general de 1911, que li provoca un nou engarjolament. Baixa l'activitat en estar molt malalta. Malgrat tot, la policia registra el seu pis per l'atemptat al cardenal Juan Soldevila, el 4 de juny de 1923 a Saragossa, obra del grup LOS SOLIDARIOS. Retorna a Barcelona (1924), quan la paràlisi progressiva frena l'activitat pública. Mor la matinada de l'11 d'abril de 1931, un dia abans de les eleccions municipals amb la victòria de Front Popular. Fou enterrada el 14 d'abril el dia de la proclamación de la II República.

A Sabadell fou recuperada la seva memòria a partir de l'any 1978, quan és reivindicada per dos fronts: les feministes i els anarcosindicalistes. Actualment un collegi públic porta el seu nom; està situat a la carretera de Molins de Rei,101, del popular barri sabadellenc de Gràcia, al costat de IES Pau Vila i Dinares.

Bibliografia: Ma Amàlia Pradas Baena va escriure el llibre: TERESA CLARAMUNT, LA VIRGEN ROJA BARCELONESA (2006 Virus editorial), amb pròleg de Teresa Abelló. També: TERESA CLARAMUNT: PIONERA DEL FEMINISMO OBRERISTA ANARQUISTA. (editorial La Fal) a cura de la professora de la UB: Laura Vicente Villanueva, que a la revista ATENAL. "Revista de historia de las mujeres" (volum 12 no 2) publica l'article: TERESA CLARAMUNT: MEMORIA Y BIOGRAFIA DE UNA HETERODOXA.

No queda clara la ciutat de naixement. Segons alguns: Barbastro1862 – Barcelona 1931) Sol dir-se que vingue a Sabadell de bolquers. Altres autors certifiquen la ciutat vallesana com la de naixement. Delata aquest origen el cognom de la mare: CREUS, habitual entre famílies del centre històric; fins i tot alguns CREUS, s'integraren activament en la lluita antifranquista, militant al Psuc i mobilitzant professors i alumnes en la lluita per una escola catalana. Un d'ells arriba a ser regidor de Cultura en els dos primers governs municipals de l'alcalde Antoni Farrés, també emparentat amb els Creus. Amb el pseudònim "TERESA CLARAMUNT", l'advocadessa Lluïsa Domingo i Hernando va publicar articles, com a corresponsal de la premsa barcelonina, sobre els afers dels alcaldes franquistes i, en especial les cròniques de les vagues obreres de 1976 i 1977 a "El Correo Catalan".